

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Radę Stanu, Włochy) postanowieniem z dnia 11 lipca 2019 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 432 z 23.12.2019.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 29 kwietnia 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – Ramada Storax SA / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-756/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 90 i 273 – Podstawa opodatkowania – Obniżenie – Brak zapłaty – Niewypłacalność dłużnika niebędącego rezydentem na terytorium kraju – Orzeczenie wydane przez sąd innego państwa członkowskiego stwierdzające nieściągalność dochodzonych wierzytelności – Zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności]

(2020/C 287/35)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ramada Storax SA

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sentencja

Artykuły 90 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi podatnikowi odmawia się prawa do obniżenia podatku od wartości dodanej zapłaconego z tytułu wierzytelności uznanych za nieściągalne po zakończeniu postępowania upadłościowego, jeżeli nieściągalność danych wierzytelności została stwierdzona przez sąd innego państwa członkowskiego na podstawie przepisów obowiązujących w tym innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Postanowienie Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalia) – QE, RD / SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

(Sprawa C-766/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Art. 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Oczwista niedopuszczalność – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuł 5 ust. 3 – Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład i odwołania lub znacznego opóźnienia lotu – Zakres – Zwolnienie z obowiązku zapłaty odszkodowania – Pojęcie „nadzwyczajnych okoliczności” – Ogólna awaria zaopatrzenia w paliwo na lotnisku]

(2020/C 287/36)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: QE, RD

Strona pozwana: SATA Internacional – Serviços de Transportes Aéreos SA

Przy udziale: Ana – Aeroportos de Portugal SA

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (sąd dla komarki Azory, Portugalia) postanowieniem z dnia 8 lipca 2019 r. jest w sposób oczywisty niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 2 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Poprad – Słowacja) – IM / Sting Reality s.r.o.

(Sprawa C-853/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów – Artykuły 8 i 9 – Agresywne praktyki handlowe – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Warunek negocjowany indywidualnie – Uprawnienia sądu krajowego]

(2020/C 287/37)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd Poprad

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: IM

Strona pozwana: Sting Reality s.r.o.

Sentencja

- 1) Artykuły 8 i 9 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować w ten sposób, że zakwalifikowanie praktyki handlowej jako agresywnej w rozumieniu tych przepisów wymaga przeprowadzenia konkretnej i specyficznej oceny całości okoliczności charakteryzujących tę praktykę, przeprowadzonej w świetle kryteriów określonych w tych przepisach. W wypadku, w którym starsza osoba o znacznym stopniu niepełnosprawności, dysponująca ograniczonymi dochodami, które nie pozwalają jej na spłatę zgromadzonych przez nią długów, fakt, iż zawarta w ten sposób umowa umożliwiła obejście krajowego przepisu chroniącego konsumentów, świadczy o tym, że zainteresowany przedsiębiorca mając świadomość rzeczy zamierzał wykorzystać szczególnie ciężką sytuację wspomnianej osoby, aby wywrzeć wpływ na jej decyzję, co powinien ocenić sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 3 dyrektywy Rady 93/13/WE w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący żądanie zbadania nieuczciwego charakteru warunków umowy zawartej między konsumentem a przedsiębiorcą jest zobowiązany – jeżeli przedsiębiorca odmówi przekazania mu podobnych umów, które zawarł z innymi konsumentami, mimo że zwrócono się o to do niego – zastosować krajowe przepisy procesowe, którymi dysponuje, w celu oceny, czy warunki takiej umowy były negocjowane indywidualnie.